

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. popołudniu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Przenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inserta i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 4. marca b. r. udzielić właścicielowi dóbr w Czutówce Andrzejowi Machowi w uznaniu jego wieloletniej, pożytecznej dla ogółu działalności srebrny krzyż zasługi z koroną.

Pan Józef Eug. Supiński, urzędnik przy galicyjskiej kasie oszczędności przeznaczył 2000 egzemplarzy wydanego własnym nakładem dzieła ojca swego Józefa, zaszczytnie znanego z prac swych na polu gospodarstwa narodowego, do bezpłatnego rozdzielania między szkoły i czytelnie ludowe kraju naszego.

Przyjmując dar ten znakomity na rzecz oświaty ludowej, poczuwa się krajowa Rada szkolna do miłego obowiązku, wynurzenia zań szlachetnemu dawcy publicznego podziękowania.

Z krajowej Rady szkolnej.

Lwów, dnia 4. marca 1872.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dwudzieste drugie posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 7. b. m.

Na ławie ministrów zasiedli J. Ex minister oświecenia dr. Stremayr i szef ministerstwa obrony krajowej pułkownik Horst.

Izba rozpoczęła obrady nad budżetem ministerstwa oświecenia. Po przyjęciu pierwszych tytułów tego budżetu bez dyskusji uchwaliła izba rezolucję, w której wzywa rząd, ażeby jeszcze podczas bieżącej sesji Rady państwa przedłożył zapowiedziane projekty ustaw mające wypełnić luki w ustawodawstwie, które okazały się po zniesieniu konkordatu.

Po krótkiej dyskusji, w której wzięli udział deputowani Wickhoff, Greuter, dr. Czerkawski, Benesch i hr. Lamberg uchwaliła izba drugą rezolucję, w której wzywa rząd, ażeby starał się podnieść wartość dóbr należących do funduszu religijnego przez wydzierżawienie albo sprzedaż.

Bez dyskusji przyjęła następnie izba rezolucję żądającą, ażeby obowiązani do płacenia podatku od funduszu religijnego uiszcili już za rok 1873 kwoty odpowiednie ich obecnemu dochodowi czystemu i dwie inne rezolucje w sprawie reorganizacji katolicko-teologicznych wydziałów w sposób odpowiedni nowoczesnym pojęciom i w sprawie zmniejszenia liczby biskupstw w Dalmacji, czemu sprzeciwiał się deputowany z Dalmacji Danilo.

Przy dyskusji nad budżetem szkolnym żądał dr. Blitzfeld utworzenia posady inspektora dla szkół średnich na Szlązku.

Deputowany Knoll skreślił następnie w dłuższej mowie stosunki pragskiego uniwersytetu. Mowca dowodził, że uniwersytet pragski coraz więcej upada, do czego najwięcej przyczynia się zawiść obu narodowości i wynikające ztąd połączenie nauki z celami politycznymi. Mowca mniema, że uniwersytet pragski podniósłby się do dawnej świetności, gdyby go podzielono na dwa zakłady czeski i niemiecki, jak to już zrobiono z techniką.

Deputowany Tomaszczuk uważa ilość uniwersytetów austriackich za niedostateczną po spolszczeniu uniwersytetów we Lwowie i Krakowie. Mowca wniósł rezolucję, w której podaje pod rozwagę rządu myśl założenia uniwersytetu w Czerniowcach.

Deputowany Keil żądał założenia medycznego wydziału a ewentualnie uniwersytetu w Salzburgu. deputowany d'Elvert przemawiał za wznowieniem morawskiego uniwersytetu a baron Pascolini wzywał rząd, ażeby zajął się utworzeniem włoskiej akademii prawniczej.

Dr. Czeditk przestrzegał izbę, ażeby nie uwzględniała tak daleko idących życzeń ze wszystkich części państwa. Przedewszystkiem należałoby zakładać szkoły praktyczne np. wydziały medyczne w Salzburgu i na Morawie.

Dep. Knoll sformułował życzenia swoje co do uniwersytetu w Pradze w następującej rezolucji:

Izba deputowanych poleca gruntownej rozprawie ministerstwa oświecenia kwestję podziału pragskiego

uniwersytetu na dwa zakłady i przedłożenia Radzie państwa odpowiednich projektów.

Dr. Rechbauer podniósł jaskrawą różnicę w stanowisku technicznych zakładów wyższych a mianowicie fakt, że technika w Gracu ciąży jedynie na funduszu krajowym

Jego Excel. minister oświecenia odpowiadając na uwagę poprzedniego mowcy oświadczył, że dla usunięcia tej różnicy należałoby przenieść wszystkie zakłady techniczne albo na budżety krajowe albo państwowe. Rząd nie zdecydował się jeszcze na żadną z tych ewentualności. Morawa powinna przyjąć na siebie koszt utrzymania techniki, czemby ułatwić mogła pożądane założenie uniwersytetu w Bernie. Tożsamo i Galicya powinna przyjąć utrzymanie techniki na fundusz krajowy.

Po uchwaleniu na wniosek deputowanego Lippa kwoty 6000 złr. na nadzwyczajne wydatki dla akademii nauk zamknięto posiedzenie.

— Na wieczornem posiedzeniu komisji konstytucyjnej z 7. b. m. toczyła się dyskusja nad udziałem deputowanych Galicyi w Radzie państwa po przyjęciu wniosków zawartych w elaboracie podkomitetu.

Przy dyskusji nad punktem wykluczającym deputowanych Galicyi od obrad Rady państwa nad sprawami oddanemi sejmowi galicyjskiemu zabrał głos dr. Pickert i żądał, ażeby to wykluczenie rozciągało się także i do obrad nad zmianami §§. 11. i 12. ustawy zasadniczej o reprezentacji państwa, gdyby zmiany to dotyczyły tylko reszty krajów przedlitawskich. Mowca mniema, że w ten sposób ugoda z Galicyą nie stanie się początkiem federalistycznych eksperymentów, lecz skutecznym środkiem ustalenia stosunków konstytucyjnych.

JExcel. minister spraw wewnętrznych bar. Lasser oświadczył, że rząd na ten wniosek zgodzić się nie może, bo utworzyłby on z państwa austriacko-węgierskiego tryadę, która następnie przekształciłaby się mogła w system grup ułożony przez Palackiego.

Dr. Zybliekiewicz nie zgadza się tożsamo na ten wniosek.

Deput. Fux podał w następującym wniosku środek stabilizowania ugody galicyjskiej bez inartykułowania jej do ordynacji krajowej:

Zmiany §§. 11. i 12. ustawy zasadniczej o reprezentacji państwa, o ile one dotyczą Galicyi, tudzież zmiany ustawy ugodowej, która stanowi część integralną wspomnianej ustawy zasadniczej, uchwalone być mogą tylko w Radzie państwa obejmującej reprezentantów wszystkich królestw i krajów nie należących do korony węgierskiej. Wnioski takich zmian ordynacji krajowej wniesione być mogą do Rady państwa tylko za poprzedniem uchwaleniem przez sejm galicyjski, co nastąpić może tylko w sposób przepisany dla zmian ordynacji krajowej.

Konstytucyjne współdziałanie izby panów nie zostaje ani zmienione ani naruszone tą ustawą ugodową.

Ustawa ugodowa wejdzie w życie dopiero w tedy gdy sejm galicyjski oświadczy, iż takowa rezolucją z września 1868 r. załatwioną została.

Dr. Herbst uważał wniosek dr. Pickerta za niepraktyczny środek wzmocnienia konstytucji, co osiągnięciem być może przez zaprowadzenie bezpośrednich wyborów. Wniosek dep. Fuxa wydał się mowcy niebezpiecznym, gdyż jest w nim taki sam tok myśli jak w czeskich artykułach zasadniczych.

Dr. Grocholski oświadczył, że z wniosku dr. Pickerta wynikałoby, jakoby dla Galicyi reszta krajów Przedlitawii nie miała żadnego interesu. W takim razie Galicya musiałaby pod każdym względem postawiona być na równi z Węgrami. Wniosek dr. Pickerta nie osiąga nawet celu zakreślonego, bo gdyby federalistyczna Rada państwa uchwaliła większością $\frac{2}{3}$ głosów czeskie artykuły zasadnicze, to mogłaby także znieść postanowienie wykluczające deputację Galicyi od obrad i niebezpieczeństwo nie zostałoby tem wcale usunięte.

J. Ex. minister dr. Unger oświadczył w imieniu rządu stanowczo, że w żaden sposób zgodzić się nie może na wniosek dr. Pickerta zrywający związek prawno-państwowy Galicyi z resztą krajów Przedlitawii.

Przy głosowaniu odrzuciła komisja wniosek dr. Pickerta a przyjęła natomiast wnioski podkomitetu

— Wiedeńskie dziennikarstwo ciągle jeszcze zajmuje się finansową stroną ugody galicyjskiej. „Fremdenblatt“ nie zgadza się na postawiony w komisji konstytucyjnej wniosek, ażeby kwoty ryczałtowe dla Galicyi były stale znaczone, gdyż w takim razie w sprawach budżetowych Galicya zostałaby zupełnie oderwaną od reszty krajów Przedlitawii. Nadto wniosek ten utworzyłby drogę federalizmowi i wywołałby mógł łatwo niekorzystne zmiany w rozkładzie podatków i dodatków krajowych reszty krajów przedlitawskich. O stanowisku konstytucyjnego stronnictwa w obec żądań finansowych deputowanych galicyjskich pisze tenże dziennik: „Większość komisji konstytucyjnej posunęła się do najdalejszej granicy w zaspokojeniu żądań deputowanych galicyjskich i gotowa była zgodzić się na wniosek rządu, ażeby kwoty ryczałtowe na szkoły i polityczną administrację Galicyę obliczone zostały według preliminarza na rok 1871, chociaż rzeczywiste wydatki o wiele są mniejsze od kwot preliniowanych. Odrzucenie wniosku rządowego a przyjęciu wniosku podkomitetu, który podaje faktyczne wydatki za podstawę oznaczenia kwot ryczałtowych przypisać muszą Polacy stanowisku, jakie w tej sprawie zajęli przy obradach komisji konstytucyjnej. Mimo to jednakże deputowani galicyjscy nie powinni uważać się na niesprawiedliwość, gdyż nawet wniosek podkomitetu przyznaje Galicyi więcej niż ona wnosi do skarbu państwa.“ „Deutsche Ztg.“, która kładzie nacisk na konieczność stanowczego załatwienia sprawy galicyjskiej, mniema, że finansowa strona ugody tylko wtedy pomyślnie załatwioną zostanie, jeżeli obie strony powodować się będą motywami słuszności i sprawiedliwości. Ugoda byłaby tylko zarodem dalszych waśni, gdyby jedna strona nie chciała zrobić żadnego ustępstwa a druga przystać musiała na podyktowane jej warunki niesprawiedliwe. Dziennik ten sprzeciwia się corocznemu regulowaniu kwot ryczałtowych.

Peszt. W izbie deputowanych sejmu węgierskiego odbywają się obecnie burzliwe posiedzenia. Lewica nie chcąc dopuścić przyjęcia przedłożenia rządowego w sprawie wyborów korzysta z nieograniczonej wolności słowa, która w parlamencie węgierskim nawet zamknięciem dyskusji ścieśnioną być nie może, i przewleka dyskusję w nieskończoność, do czego niektórzy mowcy całkiem otwarcie się przyznali. Posiedzenia trwają od rana do północy i ograniczają się tylko na rozwlekłe dyskusje i ciągłe imienne głosowania nad najpodrzedniejszymi kwestyami formalnymi, z którymi członkowie lewicy co chwila występują. Dotąd kompromis nie został osiągnięty, a dzienniki zapewniają, że w obec takiego stanu rzeczy rozwiązanie sejmu węgierskiego jest nieuniknioną koniecznością.

Berlin. Na posiedzeniu izby panów dnia 6. marca przyrzekł nasamprzód minister oświecenia dr. Falk odpowiedź na interpelację hr. Münster w sprawie kontynuowania restauracji zamku cesarskiego w Goslar w przeciągu tygodnia. Następnie po zaprzysiężeniu nowych członków rozpoczęła izba obrady nad prawem o nadzorze szkolnym.

W ogóle było obecnych 192 członków, z których 15 zgłosiło się do głosu przeciw wnioskowi komisji a 8 tylko za wnioskami. Izba napełniona a natłok do trybun nadzwyczajny. Po oświadczeniu referenta Kleist-Retzow, że nie ma nic do dodania do swego sprawozdania, rozpoczęła się dyskusja jeneralna, w której zabrał głos Wedell: Obecny projekt, mówił on, wrzyna się głęboko w ciało terazniejszych stosunków, które dotąd pomyślnie się okazały; z tego powodu łatwo pojąć wzburzenie, jakie całym krajem wstrząsło. Napróżno się starał poznać powody tego prawa. Bo przecież rządowi zawsze przysługiwało prawo nadzoru nad szkołą. A to prawo aż nadto wystarczy, ażeby nieposłusznych inspektorów posad pozbawić.

Hr. Münster nie przeczył, że w pierwszej chwili żałował, iż to prawo wniesiono, i że wielkiego obawiał się niezadowolenia, ale po przyjęciu go w drugiej izbie obawa znikła. Kiedy spojrzy na ludzi, którzy stoją na czele rządu, jest przekonany, że ten projekt nie ze względów biurokratycznych albo z zachętek liberalnych wniósł. — Idzie tu o stronnictwa antinarodowe, dla których cesarstwo protestanckie jest źdźbłem w oku i ostrzem w sercu. Przeciwnicy tego prawa nie chcą tego

przynależą i powiadają, że to prawo pozbawia szkołę i państwo chrześcijaństwa, ale rządowi i jego przyjaciółom chodzi także o chrześcijaństwo i państwo chrześcijańskie, ale jest stronnictwo w Rzymie, które państwu jest niebezpieczne, i jego to dążnościom zapórę trzeba położyć.

Minister oświecenia dr. Falk rzekł: „Pozwólcie mi panowie oświadczyć wam zaraz na wstępie, że jest życzeniem rządu, aby projekt do prawa o nadzorze szkolnym przez was przyjęty został w tej formie, jaką mu w izbie posłów nadano. Rząd zgodził się na tę formę tem łatwiej, że pierwotny projekt tylko w jednym punkcie istotnie zmieniono. Zmiana ta dotknęła trzeciego ustępu drugiego paragrafu, w którym rząd postawił wymaganie, aby obecni inspektorowie szkół do przyjęcia urzędu tego nawet przeciw ich woli zawioleni być mogli. Izba poselska obowiązkiem ten skreśliła, na co się rząd zgodził. Panowie, obrady nad obecnym projektem zrobiły mocne wrażenie, które się rozniosło nawet po za granice naszego państwa. Nie były tego przyczyną szczegółowe paragrafy rzeczzonego projektu, lecz raczej następstwa wynikające z zasady wypowiedzianej w §. 1, zasady, że wszelkie urzędy szkolne władzę swą od państwa biorą. Zrazu chcieliśmy poprzestać na jednym tylko paragrafie, lecz przy obradach pokazało się, że trzeba będzie rzecz jasno i niedwuznacznie określić, a kto tę potrzebę rozumie tak jak my, zgodzi się na prawo to bez wahania. Rząd życzy sobie, aby izba panów za przykładem izby drugiej na prawo, o którym mowa się zgodziła, aby uniknąć sporów, które zamiast pomagać tylko drażnią. Zarzucono rządowi, że prawo takie niepotrzebne, że dotychczasowe prawa wystarczają, co widać z tego, że żadne nieregularności nie zaszły. Co się tyczy tego oświadczam, że mojem zdaniem w skutek decyzji sądu głównego dziś ma już rząd prawo mianowania inspektorów szkoły. Ja przynajmniej nie waham się z decyzji tej taki wyciągnąć wniosek, lecz nie przeczę, że możnaby co do tego różnego być jeszcze zdania. Chodzi o to, aby punkt ten wyjaśnić. Powiedziano dalej, że wykonanie rzeczzonego wyroku w niektórych częściach kraju żadnej nie ulega wątpliwości. Lecz jakże będzie w Hanowerze, Hesji, gdzie duchowny mocą swego urzędu jest inspektorem, kto go tam zastąpi, jeżeli go z urzędu złożymy? Takim stosunkom zaradzić należy. Prawda, że prawo dyscyplinarne daje nam pewne środki karania, lecz czy te środki wystarczają? Zdarzają się przypadki, gdzie kary dyscyplinarne nie skutkują, gdzie usunięcie z urzędu nastąpić musi. Z tej także przyczyny nie zgadzam się na zmianę § 2., którą komisya poleca. Mówiono o smutnym wrażeniu, jakie na gminach istnienie osobnego inspektora szkoły obok księdza miejscowego niechybnie zrobi. Przypadki takie zająć mogą, lecz rząd ich nie stworzy, chyba koniecznością zmuszony. Oskarżano rząd także o chęć odłączenia szkoły od kościoła i wskazywano na liczne petycje przeciw temu prawu. Lecz obecnie sprawa się wyjaśniła i rząd otrzymał liczne adresy popierające jego zamiar a podpisane przez księży, nauczycieli, patronów kościoła i szkoły, a nawet w tej chwili odebrałem grubą plikę takich oświadczeń. Nie obawiajcie się tedy żadnej niechęci pomiędzy ludem; jeżeli za prawem głosować będziecie, wszelkie obawy znikną jak mgła przed słońcem. Następnie przemawiali: Waldaw-Steinhövel za, hr. Bniński przeciw i Kohleis burmistrz miasta Poznania za projektem.

W końcu wystąpił ks. Bismarck przeciw konserwatywnej partyi, zarzucając jej że się przecenia. Mówił także o odbytej ostatniemi czasy w Poznaniu rewizyi. Petycje, zdaniem jego, łatwo się fabrykują, lecz najłatwiej w polskich okolicach, tak łatwo nawet, że tam w czasie sesyi sejmu niemieckiego, z kolei zamawiano i odmawiano petycje za Jego Świętobliwością, papieżem. Przyniesiono mi list n. p., zabrany przy niedawno odbytej rewizyi, o którym sądziła policya, że należy go władzy najwyższej odesłać i dać jej przez to punkt wyjścia do śledztwa w innym kierunku. List ten, pisany do znanego kanonika w Poznaniu, pyta, dla czego nie przysyłacie teraz petycji do parlamentu? W liście niemieckim jednego z powszechnie znanych biskupów, czytamy: Porzućcie teraz petycje, w sejmie się i tak nie przydadzą a dadzą tylko pochop do nieprzyjemnych dyskusyj. Lecz autor pierwszego listu mówi: zbierajcie petycje dalej, ale peryodycznie, i nieposyłajcie ich do parlamentu, lecz wprost do monarchy. Tam większe robią wrażenie. Dalej mówi tenże korespondent: chociaż od niemieckich książąt niczego spodziewać się nie możemy, to jednak są widoki, że państwa katolickie ujmą się za papieżem, a wtedy i niemieccy książęta nie odważą się temu przeszkadzać, widząc z petycji, że katolicy są niezadowoleni. Są to lekkie próby zawiązywania stosunków z państwami obcymi, próby, które w dalszym biegu pod rządem podejrzliwszym niż nasz, przed sędziem przyjszyby mogły.

— Z powodu uporeczywie utrzymujących się po-

głosek, że obecność księcia Fryderyka Karola pruskiego w Rzymie, ma być w związku z zamierzonym zawarciem przymierza zaczepno-odpornego pomiędzy Niemcami i Włochami, półurzędowy korespondent z Berlina do „Bresl. Ztg.“ tak pisze: „Stosunki terażniejsze Niemiec ze wszystkimi ważniejszymi mocarstwami nie pozostawiają nic do życzenia, a w szczególności stosunki z Rosją i z Austrią przybrały tak pomyślny charakter, że nawet w nieprzewidywanym razie wielkich wstrząśnień politycznych w Europie, cesarstwo niemieckie może być zupełnie spokojne od strony swoich sąsiadów. W takich okolicznościach i przy zupełnym braku wyraźnego celu, zawarcie ściślejszego przymierza z któremkolwiek mocarstwem, niewątpliwie więcejby zaszkodziło, niż pożytku przyniosło interesom Niemiec; albowiem takie przymierze natychmiast zaszkodziłoby przyjacielskim stosunkom z innymi mocarstwami, lub nawet zupełnieby je zniweczyło. Tu w Berlinie szczerze pragną żyć w dobrym porozumieniu z Włochami; rząd nasz jednak jest zdania, że dobre zrozumienie własnego dobra nie zaś wysilenia dyplomatyczne, doprowadzić musi Włochy do zawiązania trwałych stosunków przyjaźni z Niemcami.“

London. O reformie armii angielskiej piszą z Londynu do „Allg. Ztg.“ co następuje:

„Przedstawiony kilka dni temu w izbie niższej przez ministra wojny Childers'a plan reorganizacji armii angielskiej, na sposób pruski przybliżenie, chwalony jest przeważnie w public i prasie. Cała Wielka Brytania i Irlandya mają być podzielone według tego planu na 66 okręgów, w każdym z których konsystować będą po dwa bataliony piechoty liniowej z batalionem zakładowym, instrukcyjnym; z temi zaś wejdą w organiczne połączenie dwa bataliony miejscowej milicyi, kontyngens miejscowych także rezerwistów i wysłużonych żołnierzy. Prócz piechoty liczyć się będzie na każdy okręg i oddział jazdy z artylerją. Zaopatrzenie wojsk w efekta ubiorcze i inne potrzeby, będzie się odbywało ze składów okręgowych, nie zaś wprost z ministerjum wojny, jak dotąd. Nowozaciężni do linii i do milicyi, będą kształceni w tych samych okręgowych zakładach instrukcyjnych. Z dwóch batalionów każdego okręgu jeden tylko właściwie na miejscu będzie się znajdował, gdyż drugi pełnić musi służbę w koloniach; dla tego więc ostatniego będzie pierwszy stanowił pierwszą rezerwę; w razie zaś wojny, i wyruszenia w pole obu liniowych batalionów, rezerwa dla nich będą bataliony milicyi. Piechoty liniowej liczy dziś armia angielska 108 pułków, lecz nader niejednostajnego składu; tylko pierwsze 25 pułków mają stałe dwa bataliony; wszystkie inne w czasie pokoju, jak teraz, po jednym, a w czasie wojny dodawały się do nich według potrzeby drugie, trzecie, a nawet czwarte bataliony. Te więc tylko pierwsze 25 pułków nadają się od razu do nowego na okręgi podziału; następne muszą być łączone po dwa, a zaś pozostałe nadto 21 batalionów w Indyach zapewne stale zajmować się będą. I dotąd było przeważnym zwyczajem, iż pewne półki zaciągały się i kompletowały z pewnych hrabstw, których nawet nazwę zwyczajową nosiły; nowy system tradycją tę ustalić obiecuje; prócz naturalnie pułków armii Wschodnio-indyjskiej, do których zastosować się to nie da.“

Paryż. Na posiedzeniu zgromadzenia narodowego z 5. bm. Grévy obrany został ogromną większością głosów ponownie prezydentem. Zgromadzenie wybrało także wszystkich dawniejszych wiceprezydentów. Interpelację jenerała du Temple o stosunkach Francyi ze stolicą Apostolską odroczone na trzy miesiące. W dyskusyi jenerałnej nad projektem ustawy wymierzonej przeciw internacyonalowi przemawiał deputowany de Meaux bardzo energicznie za tym projektem.

— Zajmujący przedmiot posiedzenia zgromadzenia narodowego, odbytego na dniu 4. marca ścignął takie mnóstwo ciekawych, że sala posiedzeń była przepełnioną. Przedmiotem obrad była sprawa towarzystwa międzynarodowego (Internationale). Stanął w obronie jego deputowany Tolain, członek tego stowarzyszenia. Mówił on, że statuta towarzystwa, nic nie zawierają, coby mogło razić uczciwego człowieka. Wołano na niego, żeby je przeczytał, lecz tego nie uczynił. Wywodził dalej, że internacyonal nie robi, ani zachęca do zawieszania roboty, że nawet nie zawsze wspomaga świętujących robotników, choć niekiedy to czyni. Zawieszenie roboty wywołał rząd cesarski, a obok rządu i duchowieństwo. Twierdzenie to wywołało szmer i zaprzeczenie, lecz Tolain odrzekł, że dowody na to znaleźć można w jednej z komisji zgromadzenia. Na to powstał deputowany Kerdrel i żądał przywołania mowcy do porządku. Lecz p. Grévy odpowiedział, że nie ma prawa przeszkadzać wypowiedzianiu jakiegobądź opinii na mównicy, rzeczą jego jest tylko strzedz, aby się to działo w sposób przyzwoity. W ogóle podzi-

wiają zachowanie się Grévy, który w sporze nieraz bardzo żywym przeciwnych sobie partyi, umie zachować stałość, powagę i niezależność. Dalej wywodził Tolain, że w historii międzynarodowego towarzystwa należy rozróżnić dwie epoki. W pierwszej epoce było to tylko solidarne stowarzyszenie robotników, w drugiej zaś, która się zaczęła od przesładowań towarzystwa, kierunek jego dostał się w ręce ludzi gorącego usposobienia. Życzeniem naszym było zawsze, mówi Tolain, usuwać się od polityki, chociaż nie zrzekamy się przekonania osobistych. Większość między nami była republikancką. Tolain zwraca dalej uwagę na to, że międzynarodowe towarzystwo a komuna paryska to dwie różne rzeczy. Prawda, że członkowie towarzystwa byli także członkami komuny, lecz każdy z nas ma wolność przekonania osobistych. Fakt zaś ten, że w czasie komuny towarzystwo międzynarodowe miało posiedzenie, na którym postanowiono popierać mniejszość w komunie, dowodzi, że pierwsze niezależne jest od drugiego. Wyznaje mowca dalej, że słusznie czy niesłusznie, wojna jest wypowiedzianą pomiędzy robotnikami a mieszczaństwem. Jest to skutkiem podziału pracy, tak mówi, i skutkiem większego wzrostu cen własności, niż cen pracy. Kapitały wielkich przedsiębiorzeń, oto feudalność przemysłowa. W końcu Tolain opisuje swój ideał, który jest: zmiana ogólnej służby publicznej w celu zrównania warunków pracy. Tak jak poczta n. p. rozsyła listy za tą samą opłatą blisko lub daleko, tak i koleje powinny rozsyłać węgle, zboże i wszelkie towary za tą samą cenę, na każdą odległość. Mową swą zajął Tolain całe posiedzenie, lecz nie tylko nie przekonał nikogo, lecz owszem wywołał rozdrażnienie i bynajmniej słusznych zarzutów, z jakimi przeciw internacyonalowi występują, nie zbił.

Rząd dał rozkazy, aby zwrócono pieniądze przez podpisy na wypłacenie zobowiązań względem Niemiec zebrane, lecz komitety w tym celu urządzone nie podają się rozkazowi, któryby zresztą trudny był do wykonania, bo i jakże rozdać pieniądze zebrane na przedstawieniach teatralnych i koncertach urządzonych w tym celu. Niektóre dzienniki jak „France“ popierają opozycją, twierdząc że należy prowadzić tę sprawę dalej przez wzgląd na jej doniosłość i honor kraju.

Kronika.

(Nowa fundacya dobroczynna.) Na czwartkowym posiedzeniu lwowskiej Rady miejskiej zawiadomił zastępca prezydenta dr. Jasiński Radę o fundacyi zrobionej na rzecz ubogich miasta przez radnego p. Kaspra Boczkowskiego i jego małżonki. Fundacya ta w ogólnej sumie 21,000 zlr. składa się z kilku aktów. Akt pierwszy przeznacza 10,000 zlr. czyli procenta od nich na wyposażenie biednych dziewcząt o roku. Akt drugi ustanawia dwa stypendya dla uczniów szkoły lakierniczej z kapitałem 4000 zlr.; oraz 100 zlr. osobno na mszę św. która się raz w roku w rocznicę śmierci fundatora odbyć ma. Nareszcie akt trzeci z kapitałem 1000 zlr. przeznaczony jest na sprawienie wili i co roku dla ubogich, zostających u św. Łazarza. Fundacye te wejdą w życie po śmierci państwa Boczkowskich. Radny Dąbrowski wniósł aby fundatorowi podziękować za tę jego ofiarność. W tym celu ma być wybrana komisya składająca się z dwóch radnych i zastępcy prezydenta, która by panu Boczkowskiemu podziękowanie Rady złożyła. Na wniosek radnego dr. Semilskiego podziękowała Rada fundatorom za ten akt dobroczynności przez powstanie. Radny Jan Dobrzański wniósł, aby radnemu Boczkowskiemu nadać obywatelstwo honorowe, ten najwyższy zaszczyt, jakim miasto obywatela obdarzyć może. Wniosek ten odesłany został do Wydziału Rady miejskiej. Rada uchwaliła także wniosek radnego Dąbrowskiego, aby przesłać podziękowanie p. Boczkowskiemu za ten akt fundacyjny przez osobną deputację.

(Wykaz ukaranych fiaków i dorożkarzy we Lwowie.) Ces. król. Dyrekcyja policyi ukarała jako sąd i w własnym zakresie działania w drugiej połowie lutego: dorożkarzy l. 4, 20, 21, 52, 106 za przekroczenie taksy; dorożkarzy l. 30, 52 za odmówienie jazdy; dorożkarzy l. 74, 83, 102, 104 za szybką i nieostrożną jazdę; fiakra l. 10 i dorożkarzy l. 16, 58, 88, 91 (dwa razy) 119, 124, 148 i 156 za pozostawienie koni z powozem bez dozoru; dorożkarzy l. 17, 26, 31, 68, 127, 180, 185, 191, 198 i 240 za nieposiadanie przy sobie taksy; dorożkarzy l. 80, 91, 108, 141 za niezachowanie wyznaczonego stanowiska; dorożkarzy l. 7, 16, 39, 73, 108, 148 za nieporządek jazdy; fiakra l. 16 i dorożkarzy l. 14, 52, 58, 83, 87, 91, 192, 235 i 241 za opilstwo i burdę; dorożkarzy l. 26 i 52 za nieprzystojne zachowanie się w urzędzie; dorożkarzy l. 101, 131 i 199 za nieprzedstawienie woźnicy w policyi.

(W tutejszym szpitalu powazecznym) pozostało z końcem grudnia 1871 chorych 749, do tych przybyło w styczniu 1872 513, było zatem chorych leczonych w miesiącu styczniu b. r. 1262. Z tych wydano: wyzdrowiałych 341, nieuleczonych 79, umarło 73, razem 493; pozostało zatem z końcem stycznia b. r. w dalszem pielęgnowaniu chorych 769, a mianowicie: na oddziale chorób wewnętrznych 140 na oddziale chorób zewnętrznych 74, na klinice chorób wewnętrznych 7, na klinice chorób zewnętrznych 15, na oddziale chorób kobiecych 9, na oddziale chorób skórnych przedłużonych 13, na oddziale chorób kiłowych 108, na oddziale chorób ocznych 36, na oddziale obłąkanych 303, na oddziale położnic kobiet 43, dzieci 21. Najniższy stan chorych był dnia 4. stycznia 1872 wynoszący 725, średni stan chorych był dnia 21. stycznia 1872 756, najwyższy stan chorych był

dnia 24. stycznia 1872 772. Stosunek wyzdrowienia wynosi odsetek 32.49; stosunek śmiertelności wynosi odsetek 5.78.

(Wiadomości dycecezyjne). Dnia 19. lutego 1872 umarł w Maydanie powiatu kolbuszowskiego dycecezyi przemyskiej pleban obrz. łac. ks. Jan Talasiewicz przeżywszy lat 59, z tych w stanie duchownym 33.

Zaś dnia 22. lutego 1872 umarł w Stubnie powiatu przemyskiego, dycecezyi przemyskiej, pleban obrz. łac. ks. Ignacy Potocki urodz. w r. 1825 wyświęcony w r. 1850.

Do parafii probostwa w Maydanie, patronatu p. Czesława Kozłowskiego należy w 7 miejscowościach i promieniu 1 1/2 mili 7375 dusz, względem których obowiązki pasterskie wypełnia pleban i ustanowiony wikary.

Parafia probostwa w Stubnie liczy zaś w 3 miejscowościach tylko 412 dusz, a prawo patronatu wykonuje pan Władysław Rola Janicki.

Uposażenie probostwa w Maydanie stanowią 58 morgów 1248 0/100 ról w dobrej żytnej glebie, 23 morgi 890 0/100 łąg (siano słodkie) i 15 morgów 915 0/100 pastwisk; dalej kapitał 13,550 zł. m. k. w obligacjach indemnizacyjnych, a czysty dochód roczny obliczony jest na 941 złr. w. a. i pokrywa kongregację plebana, płacę wikarego tudzież wszelkie podatki i dodatki plebańskie; — zaś do uposażenia probostwa w Stubnie, należy 26 morgów 653 0/100 ról w glebie pszenicznej, 11 morgów 389 0/100 łąg średniej jakości nakonieć kapitał 3000 zł. m. k. w obligacjach indemnizacyjnych. Czysty dochód roczny tego probostwa obliczony jest na 274 złr. w. a. do czego fundusz religijny dopłaca rocznie 41 zł. celem uzupełnienia kongregacji na 315 zł. w. a. placąc prócz tego wszystkie podatki i dodatki plebańskie.

— „Czas“ donosi, iż bank budownictwa wiedeński widząc dla siebie obok małej przedsiębiorczości tamtejszej, że wyjdzie na swoje i nie bez korzyści, postanowił budować w Krakowie domy czy to na czynsz czy na sprzedaż. W tym celu zakupuje puste lub mało zaludnione place rozleglejsze, na których zamierza budować domy nie pojedynczo lecz gromadnie i połączyć w nich wygodę z cenami mieszkań przy stepniami. Pierwszym tego warunkiem jest niska cena placów.

— Dyrektor berlińskiego biura statystycznego dr. Schwabe wyraził się niedawno w wykładzie publicznym o stosunkach mieszkalnych: Z matematyczną niemal pewnością daje się obliczyć wielki wpływ mieszkań na moralny i fizyczny stan ludności. I tak w pięciu największych stolicach Europy przypada w przecięciu na jeden dom 8 osób, w Berlinie 32, w Paryżu 35, w Petersburgu 52, w Wiedniu 55. W tym samym stosunku zostaje śmiertelność: na tysiąc osób umiera w Londynie 24, w Berlinie 25, w Paryżu 28, w Petersburgu 41, w Wiedniu 47. Podobnie liczba dzieci nieprawego łoża wynosi w Londynie 4 na 100, w Berlinie 16, w Paryżu 20, w Petersburgu 26, w Wiedniu 51. Mieszkanie kosztuje w Londynie 1/10 do 1/8 część zarobku, w Berlinie 1/5 do 1/4, w Paryżu przeszło 1/4, w Wiedniu 1/3. Stosunkowo więc do wszystkich wydatków, najtańsze mieszkanie jest w Londynie, najdroższe w Wiedniu.

— Na ostatniej licytacji w Londynie dyamentów z Przylądka dobrej Nadziei, d. 28. lutego, którą urządza co

miesiąc dom handlowy Debenham Storr i t. p. było około 4,000 karatów surowych kamieni i pewna liczba brylantów. Z ogólnej sprzedaży pokazało się, że ceny spadły w przecięciu o połowę, a w większych sztukach więcej jeszcze. Powodem tego spadku cen jest położenie Francji a mianowicie upadek Paryża, gdzie brylanty znajdowały dawniej znaczny odbyt. I tak brylant 20 karatowy, oszlifowany z 39 karatowego kamienia, najczystszej wody, sprzedany był za 2100 funt. sterl. kiedy dawniej ceniony był na 5000 f. st. Takieże wielkości ale żółtawy doszedł tylko do 480 f. st. Drobniejsze brylanty placono od 8 do 14 f. st. za karat. Z surowych dyamentów zapłacono za 30 karatowy 225 f. st., 24 karatowy 84 funt. sterl., drobne od 1 do 7 gwinej za karat (Czas.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:					
	Kamionka	Busk	Radziechów	Razem	Przeciętnie	
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	
Mec pszenicy	5	4	20	4	13 20	3 40
żyta	3 25	3 10	3	3	9 35	3 11
jęczmienia	2 55	2 25	2 40	7 10	2 36	
owosa	1 60	1 70	1 50	4 80	1 60	
grochu	3 40	4	3 60	11	3 66	
hreczki	3	2 90	2 40	8 30	2 77	
kukurudzy						
ziemniaków	1 20	1 15	1 30	3 65	1 21	
Cetnar siana	1 20	1	1 15	3 35	1 11	
Sąg drzewa twardego	5	6	2 40	13 40	4 45	
miękkiego	4	5	1 60	10 60	3 53	
Funt mięsa wołowego	17	14	19	50	16	
Miara wina	70	1	90	2 60	86	
piwa	10	16	14	40	13	
Robotnik z wiktem	40	30	20	90	30	
bez wiktu	80	60	40	1 80	60	

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9 marca 1872.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Chyliński E. i Hr. Czosnowski Adam, z Rosyi. — Hr. Komorowski W., z Dziewiętnik. — Hr. Potulicki Z., z Rosyi. — Gołaszewski W., z Przemysła.
 Hotel europejski: Pp. Dr. Duuin S., konsul francuski, z Pesztu. — Kunaszowski W., z Kutyseza.
 Hotel angielski: Pp. Barański K., z Radłowic. — Bartmański F., z Tadan. — Bogdanowicz M., z Przyniowulki. — Falkowski M., z Gluchowa. — Jarzymowski W., z Ostrowa. — Kownacki T., z Switarzowa. — Poten F., z Łahodowa. — Dr. Ehrlich S., adw., z Sambora. Olszewski P., kupiec, z Bordeaux. — Tempis A., c. k. kapitan, z Kalinowa.
 Hotel Kubna: P. Zacharyasiewicz M., z Lipowic

Dnia 10 marca.
 Hotel Żorza: P. Solatycki J., z ros Podola.
 Hotel europejski: Pp. Czarkawski F., z Metyniowa. — Kunaszowski H., z Perekos. — Trzeciński A., z Miejsca.
 Hotel angielski: Pp. Udrycki A., z Mosta.
 Hotel Kubna: P. Wawranski K., c. k. notar., z Komarna.
 Hotel warszawski: Pp. Liebe F., z Sokala. — Skrzetuski E., z Nosowa.
 Zajazd Krynickich 458 1/4: P. Zasławski A., z Brylica.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9 marca 1872.

Pp. Książę Czetwertyński W., do Paryża. — Br. Brunicki L., do Michałówki. — Sallak S., c. k. nadradca skarbu, do Wiednia. — Dr. Kössler adw., do Czarniowic. — Janko H., do Hoszan. — Lenartowicz M., do Horodenki. — Nowosielski J., do Przemysła. — Szawłowski L., na Podole. — Serwatowski T., do Wiednia. — Zubr J., do Kłodna.

Dnia 10 marca.

Pp. Hr. Esterhazy G., c. k. porucznik, do Rzeszowa. — Hr. Komer W., do Ocieki. — Arnold D., do Wiednia. — Bogdanowicz M., do Przeniewulki. — Falkowski M., do Gluchowa. — Mierzeński W., do Baryłowa. — Ochocki J., do Wierzbowa. — Romanowski E. do Hrehorowa. — Starzewski W., notar., do Stanisławowa. — Poten F., do Łahodowa. — Tuchowski T., do Przemysła. — Wasilewski W., do Polanki. — Wysocki E. i Ungert K., do Królestwa. — Olszański P., do Bordeaux.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. niem.) 2. występ gościnny panny Czechowskiej, pierwszej śpiewaczki dramatycznej z Warszawy: „Lucretia Borgia“ Wielka opera w dwóch aktach z prologiem, z Włoskiego Feliksa Romani. Muzyka G. Donizettiego.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g.	8	7 wieczór.
„ „ „ „ „ „	3	30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowic o „	8	32 „
„ „ „ „ „ „	12	20 w nocy.
„ „ do Brod i Zloc. o „	8	52 rano.
„ „ „ „ „ „	11	50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g.	7 m.	37 rano.
„ „ „ „ „ „	11	— wieczór.
„ z Czerniowic „ „	7	— „
„ „ „ „ „ „	2	30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ „	7	24 wieczór.
„ „ „ „ „ „	2	50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzameczu. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g.	9 m.	11 rano.
„ „ „ „ „ „	12	12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Zlocz. o „	6	53 „
„ „ „ „ „ „	2	19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu marcu 1872

Dnia	Barometer				Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometur 0—10				Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
	7 ^a	2 ^a	9 ^a	M.	7 ^a	2 ^a	9 ^a	M.	7 ^a	2 ^a	9 ^a	M.	7 ^a	2 ^a	9 ^a	M.	7 ^a	2 ^a	9 ^a	M.	7 ^a	2 ^a	9 ^a	M.	7 ^a	2 ^a	9 ^a	M.				
7	740.38	739.37	738.69	739.48	1.8	+8.0	+1.9	2.70	3.6	5.2	4.7	4.50	92	66	91	83.0	0	0	0	0.0	SW 1	SW 1	—	1	6	3	3.3	szron				

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Ustalenie, sprzedaż	Kurs przeciętny	Kurs ostatni	
			placę	zjadają
Złote austriackie				
D. 9. marca. Południowy.			261 50	262 50
Akc gal. kol. żel. K.L. a diwid.			169 25	170 50
„ kol. lwow.-czern. Jassy				
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.			168 50	170 50
„ papiery czern. po 200 zł. w. a.			64	66
Galic. banku krajow.				
Listy aas. Tow. kred. gal. 5% w. a.			82 90	83 41
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.			75	75 50
Banku hip. gal.			89 25	89 75
Gal. sakl. kred. wloca.			91 90	92 75
Oblig. indemn. gal.			75 50	76 25
„ W. Ks. Krak.				
„ Księstwa Bukowiny				
Poz. głod. r. 1866 po 70%				
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.				
„ II.				
„ kolei lwow.-czerniow.				
„ I. Em.				
„ II.				
Dukat holenderski			5 24	5 32
„ cesarski			5 25	5 33
Napoleondor			8 85	8 96
Pół imperyal rosyjski			9	9 15
Rubel srebrny rosyjski			1 70	1 80
„ papierowy			1 52 1/2	1 53 1/2
Bank. pol. za 100 zł. pol				
Talar pruski srebrny			1 66	1 68
Pruskie bilety kasowe				
Srebro			111	113

Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5 1/2%		(pien. towar.)	
Metaliiki po 4 1/2%			
Przesn. do wyl. z r. 1839 całe losy	313.	314.	
„ „ „ 1839 piąta część losów	312.50	313.50	
„ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.50	95.	
„ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	104.	104.50	
„ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	126.50	127.50	
Pożyczka z r. 1864 (z premij) po 100 zł.	148.	148 5.	
Renty Como po 42 lir. austr.	23.	24.	
B. Krajów koronnych.			
Obligacje iademn. po 5% za 100 zł.			
Czech	97.	98.	
Bukowiny	75.	76.	
Galicji	75.50	76.	
Niższej Austrii	95.	95.50	
Siedmiogrodu	78.	79.	
Węgier	81.	81.50	
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%			
2. Akcyo.			
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. saterl.) z wypłatą 50%	365.50	366.50	
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	346.25	348.50	
Niż.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	955.	960.	
Galic. banku kraj. z 200 zł. wpl. 40%			
Galic. banku hyp. po 200 zł., wplata 60%			
Banku narodowego	848.	849.	
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	632.	634.	
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	250.	250.50	
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2310	2315	
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	261.50	262.	
Lwowsko-czeruiow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (30 funt. szt.)	166.50	167.50	
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	391.50	392.50	
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	211.80	212.	
Spółki Boryslawskiej z 200 zł. w. a.			
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	176.50	177.50	
3. Listy zastawn.			
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przesn. do losow. po 5% w srebrze	106.	106.50	
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.	75.	
„ „ „ po 5%	83.	—	
Gal. banku hyp. po 6%	89.25	89.75	
Galicyski zakład kredytowy włościański po 6%	92.	92.50	
Banku narod. w wal. austr., przesn. do los. po 5%	90.50	91.	
Węgier. Towar. siemskie po 5 1/2% (renta) po 6%	88.25	88.75	
4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.			
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	99.75	90.50	
„ „ „ w. a.	86.50	87.	

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.		(za 100 zł.)	
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji	106.75	106.25	
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	103.50	104	
5. Losy.			
(za sztukę)			
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	189.50	190.	
Clarego po 40 zł. m. k.	36.	38.	
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.25	99.75	
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.50	17.50	
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32.50	
Pańiego po 40 zł. m. k.	28.50	29.	
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50	
Salma po 40 zł. m. k.	41.	42.	
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.	30.	
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.	26.	
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—	121.	
„ „ 50 zł. w. a.	58.	59.	
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.50	23.50	
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.	24.50	
Weksle.			
(Na 3 miesiące.)			
Amsterdam za 100 zł. hol.	93.50	93.70	
Angsburg za 100 zł. w p. n.	93.90	94.	
Berlin za 100 tal.	—	—	
Frankfurt 100 zł. w p. n.	94.10	94.25	
Hamburg za 100 M. B.	82.90	83.	
Londyn za 10 ft. szt.	112.80	111.95	
Paryż za 100 fr.	43.85	43.90	
Kurs złota.			
Dukat ces. mon.	5.30	5.32	
„ pol. wagi	—	—	
Korona	—	—	
20frankówka	8.90	8.91	
Rosyjski imperyal	—	—	
Talar awiaskowy	—	—	
Srebro	110.25	110.50	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. marca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	64	75
„ „ w srebrze	71	66
Losy z 1860 roku	104	—
Akcyo banku wiedeńskiego	849	—
„ „ kredytowego	346	50
Londyn 10 funtów szterlingów	111	40
Srebro	109	75
Napoleondor	8	84
Dukat	5	29

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. marca 1872.

(618 1—3) **E d y k t.**

Nr. 1621. Piotrowi Romanowiczowi z Wołkowicz za zbrodnię ucześnieństwa w kradzieży koni wyrokiem tutejszego sądu obwodowego z dnia 4 lutego 1870 L. 14 skazanemu, odebrana została kwota 51 złr. 66 ct. w. a. którą po dopożytku karnego sądu obwodowego złożono.

Gdy wedle wszelkich pozorów pieniędzy te pochodzą z sprzedaży koni kradzionych, właściciela nie wiadomego, — przeto wzywa się właściciela tego w myśl §§. 355, 356 i 357 p. k. ażeby się zgłosił w ciągu roku od dnia trzeciego zamieszczenia w gazecie rządowej — i prawo swoje do pieniędzy 51 złr. 66 ct. w. a. udowodnił, w przeciwnym bowiem razie pieniądze te do kasy rządowej złożone zostaną.

Z c. k. sądu obwodowego.
Tarnopol, dnia 5. marca 1872.

(620 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 381. W celu obsadzenia posady c. k. Registratora Tabuli krajowej we Lwowie z płacą roczną 1300 złr. w. a. a ewentualnie opróżnić się mogącej posady c. k. Wice-Registratora przy tejże tabuli z płacą roczną 1100 złr. w. a. lub też przełożonego tabuli miejskiej we Lwowie z roczną płacą 900 złr. w. a. rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem 14 dniowym licząc tenże od trzeciego ogłoszenia w urzędowej gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o te posady, mają swoje podania do tutejszego prezydium w drodze przepisanej wnieść.
Lwów, dnia 6. marca 1872.

(621 1—3) **Obwieszczenie**

L. 1516-D. F. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na d. 30. kwietnia 1872 losowania obligacji funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego księstwa krakowskiego ustaje począwszy od 16. marca 1872 wszelkie przepisywanie tych obligacji — któreby przy przepisaniu odmiennie dostać musiały numeru.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacji znowu się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnicwa
jako dyrekcji funduszów indemnizacyjnych.
Lwów, dnia 6. marca 1872.

(622 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3769. Dla obrotu poczty listowej i wartościowej wchodzi z dniem 21go marca b. r. w Świątnikach górnych urząd pocztowy w życie i połączy się z urzędem pocztowym w Mogilanach zapomocą codziennych posyłek pieszych w następującym porządku:

Ze Świątnik górnych codziennie o 5 godz. wiecz.

(Łączy się z pocztą do Oświęcims i Krakowa).

W Mogilanach o 6 godz. 10 m. wieczór.

Z Mogilan codziennie o 5 godz. rano.

(Po nadejściu poczty z Oświęcims).

W Świątnikach górnych o 6 godz. 10 m. rano.

Obręb doręczenia urzędu pocztowego w Świątnikach górnych: Czechówka, Kawęciny, Łyczanka, Ochajno, Rzeszotary, Siepraw, Świątniki górne i Wrzasowiec.

Z c. k. galic. dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 1. marca 1872.

K u n d m a t h u n g.

Nr. 3769. Am 21. März l. J. tritt im Orte Świątniki górne ein Postamt für den Brief- und Fahrpostdienst ins Leben und mit dem Postamt Mogilany mittelst täglicher Fußbotenposten in nachstehender Weise in Verbindung.

Cursordnung.

Von Świątniki górne täglich um 5 Uhr — M. Abends (Anschluß nach Oświęcim und Krakau).

in Mogilany um 6 Uhr 10 M. Abends.

Von Mogilany täglich um 5 Uhr Früh

(Nach Ankunft der Post aus Oświęcim).

Im Świątniki górne um 6 Uhr 10 M. Früh.

Bestellungsbezirk des Postamtes Świątniki górne: Czechówka, Kawęciny, Łyczanka, Ochajno, Rzeszotary, Siepraw, Świątniki górne und Wrzasowiec.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 1. März 1872.

(624 1—3) **E d y k t.**

Nr. 3715. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie niniejszym wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia należyłości Franciszka Xawerego Zassowskiego prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 11. kwietnia 1858 L. 5602 przeciw Klementynie z Goławskich Kozieradzkiej i Bolesławowi Goławskiemu z Goławskich Kozieradzkiej i Bolesławowi Goławskiemu w sprawie czynnym tychże dóbr, jak Gorzejowy górnej Dom. 289 pag. 102 n. 12 haer. ustęp b. i Dom. 289 pag. 106 n. 15 haer. ustęp b. i Gorzejowy średniej Dom. 289 pag. 72 n. 17 haer. i n. 20 haer. intabulowanego a po egzekucyjnej sprzedaży 4/5 części tych dóbr tabelą płatniczą z dnia 6. lipca 1864 do L. 7707 ustępem VIII na cenę kupna tych 4/5 części dóbr Instr. 1008 pag. 203 n. 1 on. jako też po egzekucyjnej sprzedaży 1/5 części rzeczonych dóbr tabelą płatniczą z dnia 11. lutego 1870 do L. 10 ustęp VII na licytacyjną cenę kupna tej 1/5 części namienionych dóbr — w obudwóch razach na rzecz egzekutorów

Klementyny z Goławskich Kozieradzkiej i Bolesława Goławskiego przeniesionego.

Do przedsięwzięcia tej licytacji wyznacza się w tutejszym sądzie trzy terminy a mianowicie na dzień 15. kwietnia, 1. maja i 15. maja 1872 każdą razą o godzinie 10 zrana a to pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi suma 665 złr. 54 ct. w. a. jako wartość szacunkowa tego dożywocia, przyczem się dodaje, iż w pierwszych dwóch terminach to prawo dożywocia tylko za tę cenę, albo powyżej takowej, zaś na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedanem będzie.

2. Każden w chęci kupna będący obowiązany jest 1/4 część ceny wywołania, to jest w okrągłej kwocie 150 złr. w. a. jako wadium w gotówce złożyć, które wadium najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonym, zaś reszcie licytującym zaraz po ukończonej licytacji zwróconem będzie.

3. Najwięcej ofiarujący jest obowiązany całą cenę kupna z wliczeniem wadium — przeciągu dni 14 od doręczenia uchwały akt licytacji zatwierdzającej do depozytu tutejszego sądu złożyć.

Resztę warunków licytacyjnych, ekstrakt tabularny i akt oszacowania w tut. sądowej registraturze przejrane być mogą.

O rozpisaniu niniejszej licytacji zawiadamia się obiedwie strony, Stefanę z Machnickich Krasuską i Florentynę Machnicką jako właścicieli dóbr Gorzejowy górnej i średniej, dalej wierzycieli hipotecznych rzeczonych dożywocia a mianowicie niewiadomą z życia i miejsca pobytu Feliksę z Wachsmannów Goławską, a wrazie jej śmierci teje spadkobierców niewiadomych, jako też tych, którzyby na hipotekę po dniu 14. lutego 1872 weszli, nakoniec wszystkich tych, którymby uchwała przed pierwszym terminem licytacyjnym doręczoną nie została, do rąk ustanowionego równocześnie kuratora w osobie p. adw. Dr. Tokarza ze substytucją p. adw. Dr. Forysta w Tarnowie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 1. marca 1872.

(625 1 3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 392 pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady kancelisty przy c. k. sądzie powiatowym w Radymnie z roczną płacą 500 złr. w. a. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową, rozpisuje się konkurs z terminem do dnia 30. marca 1872.

Z prezydium c. k. sądu obwodowego.

Przemysł, dnia 8. marca 1872.

(629 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 10615. Celem zabezpieczenia odbudowania mostu Nr. 76 na Gnieźnie przy gościńcu państwowym złoczowski-zaleszczyckim pod Trembowłą — odbędzie się na dniu 26 marca 1872 r. w c. k. starostwie w Tarnopolu publiczna trzecia i ostatnia licytacja przez oferty.

Cena fiskalna wykonać się mających robót wynosi ogółem 11000 złr. 84 1/2 ct. w. a.

z której przypada:

na budowę mostu 6871 złr. 27 ct. "

" " kobylic 2087 złr. 92 ct. "

na podniesienie gościńca 1891 złr. 65 1/2 ct. "

na wynagrodzenie ryczałtowe 150 złr. —

razem jak wyżej 11000 złr. 84 1/2 ct. "

Warunki licytacyjne jakoteż sumaryczny kosztorys przejrzanymi być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty w 50/0 wadium zaopatrzone w wyznaczonym terminie najdalej do godziny 12 w południe wniesione być mają.

Oferty nie złożone według przepisu lub też w terminie nie wniesione uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. marca 1872.

(634 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 1697 pr. Celem obsadzenia posady nadinżyniera z płacą rocznych 1500 złr. a ewentualnie 1300 rozpisuje się konkurs do 10. kwietnia br.

Ubiegający się mają podania z udowodnieniem kwalifikacji i znajomości języków krajowych wnieść w drodze właściwej do ces. król. prezydium Namiestnictwa.

Z prezydium c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. marca 1872.

(552 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3986. Z dniem 1. marca 1872 wchodzi w Czerminie w powiecie mieleckim urząd pocztowy w życie dla obrotu przesyłek listowych i wartościowych, jako też przekazów pocztowych, który otrzymuje połączenie zapomocą codziennych jazd posłańczych, mających kursować między Czerminem a Czarną.

W skutek ustanowienia tego nowego urzędu rozciąga się dotychczasowe do pociągów nocnych dochodzące jazdy posłańcze między Czarną a Radomyślem aż do Czermina i mają one w następującym porządku kursować:

Z Czermina codziennie o godz. 3 po poł.

do Radomyśla " o " 5 " "

z Radomyśla " o " 5 m. 10 po poł.

do Czarny " o " 7 " 10 "

Z Czarny codziennie o godz. 6 rano.

do Radomyśla " o " 8 " "

z Radomyśla " o " 8 m. 10 rano.

do Czermina " o " 10 " 10 "

Do okręgu doręczenia urzędu pocztowego w Czerminie należeć będą następujące gminy:

Borowa, Borowski z miejscowościami Cichową i Gizową, Bren osuchowski, Czermin z miejscowością Hohenbach, Gliny wielkie, Gliny małe, Kawęciny z miejscowością Dąbrówka, Łysaków, Łysakówek, Ostrowek, Otałęż, Plawo z miejscowością Schönanger, Surowa, Trzciana, Sadekowa góra z miejscowościami Uście, Lisów i Lisówek, Wola pławska, Wola otałężka.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 23. lutego 1872.

K u n d m a t h u n g.

Nr. 3986. Mit dem 1ten März 1872 tritt in der Ortsgemeinschaft Czermin-Mielecer Bezirk ein Postamt in Briefsamkeit, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, dann mit dem Geldanweisungsgeschäfte befaßt und seine Verbindung mittelst der täglich zu den verkehrenden Botenfahrten zwischen Czermin und Czarna unterhalten wird.

In Folge dieser Einführung werden die bisherigen an die Nachzüge sich anschließenden Botenfahrten zwischen Czarna und Radomyśl bis Czermin ausgedehnt und haben in nachstehender Weise zu verkehren:

Von Czermin täglich 3 Uhr Nachmitt.

in Radomyśl " 5 " "

Von Radomyśl " 5 " 10 M. Nachmitt

in Czarna " 7 " 10 " Abends.

Von Czarna täglich 6 Uhr — M. Früh.

in Radomyśl " 8 " — " "

Von Radomyśl " 8 " 10 " "

in Czermin " 10 " 10 " "

Zu dem Bestellungsbezirk des Postamtes Czermin werden folgende Gemeinden einverleibt:

Borawa Borowski mit den Ortsgemeinschaften: Cichowa u. Gizowa, Bren-Osuhowski, Czermin mit den Ortsgemeinschaften: Hohenbach, Gliny Wielkie, Gliny małe, Górki, Kawęciny mit der Ortsgemeinschaft Dąbrówka, Łysaków, Łysakówek, Ostrowek, Otałęż, Plawie mit der Ortsgemeinschaft Schönanger, Surowa, Trzciana, Sadekowa góra mit den Ortsgemeinschaften: Uście, Lisów und Lisówek, Wola pławska, Wola otałężka.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 23. Februar 1872.

(572 3—3) **E d y k t.**

Nr. 2338 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że Tomasz i Marya Zielińscy wniesli przeciw Alexandrowi Pogórskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu ewentualnie teoz spadkobiercom z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym o extabulacji niektórych praw i obowiązków z punktacji dno 12. lipca 1850 o najem wypływających na realności pod l. 409 st./951 n. w Tarnopolu położonej jak Dom. 5 pag. 165 n. 3 h. zaintabulowanych pozew de pr. 22. lutego br. do L. 2338 wskutek czego do ustnej rozprawy termin na 26. marca 1872 na 10 godz. zrana w tutejszym sądzie wyznaczono, pozwanemu Aleksandrowi Pogórskiemu ewentualnie teoz niewiadomym spadkobiercom na kuratora tutejszego adw. Dr. Żywickiego ustanowiono i temuż pozew doręczono.

Wzywa się zatem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Alexandra Pogórskiego, a względnie teoz niewiadomych spadkobierców — aby na powyższym terminie bądź osobiście w sądzie stanęli, lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebną informację udzielili, inaczej z opieki sądu ich wypływające zle skutki przepisane im będą.

Tarnopol, dnia 26 lutego 1872,

Erkenntnisse

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Straßachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der No. 5 des Journals „Opposition“ gebrachten Artikel unter der Ueberschrift:

I. „Der Glaube ist die Gefahr“;

II. „Das Kleingewerbe und die Wohnungsnoth“;

III. „Vergessen und Hoffen — das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a, und das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §§ 302 und 303 St. G. begründe, daher nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. B. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Straßachen. (630)

Wien, am 4. März 1872.

Bojchan mp.

Thallinger mp.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat unterm 26 Februar 1872, sub Z 5348 gestellte Begehren der k. k. Staatsanwaltschaft in Prag im Sinne des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868 zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in Nr. 53 der Abendausgabe der periodischen Zeitschrift „Politik“ in der Rubrik „Journalistik“ unter der Aufschrift „Eine croatische Stimme über die cisleitanißchen Wirren“ enthaltenen Artikels begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung; die Beschlagnahme der Nr. 53 Abendausgabe der „Politik“ vom 22. Februar 1872 wird gemäß §. 6 und 8 des Gesetzes vom 17. December 1862 R. G. B. ex 1863 bestätigt und gemäß § 36 des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 6, R. G. B. ex 1863 die Weiterverbreitung derselben bezüglich des beanstandeten Artikels verboten. (631)

(592 2-3)

Edikt

Nr. 143. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Oświęcim wird allgemein kundgemacht, daß bei dem Umstande als die executive Feilbietung der dem David Pilzer gehörigen Hälfte der Realität Nr. 70 in Oświęcim am ersten und zweiten Citationstermine ob Mangel an Kauflustigen erfolglos geblieben ist, nunmehr der dritte Feilbietungstermin auf den 4. April 1872 Vormittags 10 Uhr auf Grund der erleichterten Citationbedingung mit dem Verfaße hiergerichts ausgeschrieben wurde, daß diese Realitätshälfte auch unter dem Schätzungswerte an den Meistbietenden hintangegeben werden wird, und zwar unter nachstehenden Bedingungen:

1. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswert pr. 617 1/2 fl. öst. W. angenommen.
2. Jeder Kauflustige hat vor dem Beginne der Citation ein Badium 10perc. des obigen Schätzungswertes im Baaren oder in Staats-Obligationen nach dem letzten Kurswert berechnet, zu Händen der Feilbietungs-Commission zu erlegen, welchen Erstehrer zurückbehalten, den übrigen Mitlicitanten hingegen gleich nach Beendigung der Citation ausgefolgt werden wird.

3. Der Erstehrer hat nach Rechtskraft der Erledigung des Liquidations-Protokolls nicht den ganzen zum erlegten Badium fehlenden Rest des Meistbotes, sondern bloß die Hälfte desselben sofort, die zweite Hälfte aber erst binnen 90 Tagen vom ersten Tage, als die besagte Erledigung die Rechtskraft erlangt haben wird, gerechnet, ohne Zinsen für diese 90 Tage zu erlegen.

4. Die dritte Citationbedingung, wornach der Erstehrer das 10percentige Badium auf 10 Pct. des Meistbotes zu ergänzen verpflichtet war, entfällt gänzlich. Die übrigen Citationbedingung, der Schätzungswert und Grundbuchsanzug können während der Amtstunden in der k. g. Registratur von Jedermann eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Oświęcim, am 17. Jänner 1872.

(594 2-3)

Obwieszczenie

Nr. 4304. Od 15. marca zaczną obiegać między Bochnią i Kasmarkiem codzienne poczty osobowe; natomiast znosi się dotychczasowe, na tydzień czterorazowe poczty szybkozowe i ordynarkę w tygodniu trzy razy obiegającą z tymże samym dniem.

Temi pocztami osobowymi będzie można przesyłać posyłki tylko do 40 zł pojedynczej sztuki, a przyjmowanie podróży ogranicza się na trzy miejsca, czwarte zaś miejsce w wozie pozostawia się dla konduktora każdą razą jadącego.

Na wypadek, gdyby konduktor swoje miejsce odstąpił, może być czwarty podróży pod tym tylko warunkiem przyjętym, jeżeli z tego powodu nie będzie potrzeba doprzęgać nadliczbowych koni.

Należytość przypadająca od osoby za milę ustanawia się na 52 ct.

Porządek jazdy poczt osobowych jest ten sam, co i szybkozowu.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Dano w c. k. Dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 1. marca 1872.

Rundmachung

Nr. 4304. Vom 15ten März l. J. angefangen werden zwischen Bochnia und Kasmark tägliche Personenposten verkehren, dagegen die bisherigen wöchentlich viermaligen Mailposten und wöchentlich dreimaligen Reitposten mit dem besagten Zeitpunkte eingestellt.

Mit diesen Personenposten werden Frachten bloß bis zum Einzelgewicht von 40 Pfund befördert und ist die Passagieraufnahme auf drei Wagenplätze eingeschränkt, nachdem der vierte Platz im Wagen von dem die Fahrt begleitenden Conducteur eingenommen wird.

Wird von dem Conducteur der ihm gebührende Sitz abgetreten, so kann noch ein vierter Reisender unter der Bedingung aufgenommen werden, daß aus diesem Anlasse keine Mehrbespannung notwendig wird.

Die Passagiergebühr per Person und Meile wird mit 52 fr. festgesetzt.

Die Fahrordnung der Personenposten ist die nämliche, wie die der auslaufenden Mailposten.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Vom der galiz. k. k. Postdirection.

Lemberg, am 1. März 1872.

(595 2-3)

Obwieszczenie

L. 4392. Z dniem 10go marca b. r. zaprowadza się między Lwowem a Żółkwią dzienna poczta kariolkowa, znosi się zaś poczta konna między Lwowem a Żółkwią istniejąca.

Rzeczony pocztu kariolkowe, któremi przesyłać można posyłki wartościowe do 25 funtów wagi obiegać będą w następującym porządku:

Z Żółkwi dziennie o 4 godz. — m. po południu.
ze Lwowie " o 7 " 35 " "
ze Lwowa dziennie o 10. g. — m. przed poł.
w Żółkwi " o 1. " 35 " "

Odechodzi po odejściu pociągu Nr. I z Krakowa.

Powraca ze Lwowa do Żółkwi.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Od c. k. dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 28. lutego 1872

Rundmachung

Nr. 4392. Mit dem 10 März l. J. wird zwischen Lemberg und Żółkiew eine tägliche Carriolpost eingeführt, dagegen die jetzt bestehende Reitpost von Lemberg nach Żółkiew eingestellt.

Die besagten Carriolposten, mit welchen Frachten bis zum Einzelgewicht von 25 Pfund befördert werden, haben in nachstehender Ordnung zu verkehren.

Von Żółkiew täglich 4 Uhr — M. Nachmit.
in Lemberg " 7 " 35 " "

von Lemberg " 10 " — " Vormitt.

in Żółkiew " 1 " 35 " "

Geht ab nach der Ankunft des Zuges I aus Krakau.

Retourritt von Lemberg nach Żółkiew.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Vom der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 28. Februar 1872.

(601 2-3)

Edykt

Nr. 2337 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że Tomasz i Marya Zielińscy wnieśli przeciw Szaji Rosenstrauchowi z życia i miejsca pobytu niewiadomemu i tegoż niewiadomym spadkobiercom przez kuratora i edykta o extabulację prawa czteroletniego najmu realności pod l. 409 st./951 n. w Tarnopolu na połowie realności intabulowanego, pozew de praes. 22. lutego b. r. do L. 2337 wskutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 26. marca 1872 na 10 godzinę rano w tutejszym sądzie wyznaczono pozwanemu i tegoż niewiadomym spadkobiercom kuratora w osobie tutejszego adw. p. Dr. Żywickiego ustanowiono i temuż pozew doręczono.

Wzywa się zatem z życia i miejsca pobytu niewiadomego pozwanego Szaji Rosenstraucha, a względnie tegoż niewiadomych spadkobierców aby na powyższym terminie bądź osobiście stanęli, lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebny informację udzielili — inaczej z opieszałości ich wypływające zle skutki przepisane im będą.

Tarnopol, dnia 26. lutego 1872.

(608 2-3)

Edykt

Nr. 12819. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Bolesława Heferna, że przeciwko niemu na prośbę Izaka Katza na dniu 5 lipca 1871 do L. 37361 nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 złr. w. a. z pn wydany i ustanowionemu kuratorowi adw. Dr. Karolowi Hillbrichtowi, którego substytutem Dr. adw. Jekelesa zamianowano, doręczony został.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. marca 1872.

(610 2-3)

Konkurs

Nr. 361 pr. Celem obsadzenia wakujących dwóch posad komisarzy skarbowych I. klasy przy c. k. powiatowych Dyrekcjach skarbowych we Lwowie i Krakowie z roczną płacą po 1400 złr., ewentualnie dwóch posad komisarzy skarbowych I. klasy z roczną płacą po 1200 złr. w VIII klasie dyet.

Ubiegający się o te posady mają podania swe wnieść w przeciągu trzech tygodni do Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbowej i w takowych udowodnić, że z pożądanym złożyli skutkiem egzamin przepisany dla wyższej służby konceptowej przy kierujących władzach skarbowych tudzież że dokładnie władają językami krajowymi tak w piśmie jakoteż i w mowie.

We Lwowie, dnia 29. lutego 1872.

(611 2-3)

Konkurs

Nr. 413 pr. Celem obsadzenia wakującej posady oficjalnego kancelaryjnego z roczną płacą 500 złr. przy c. k. prokuratorji skarbowej we Lwowie.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania wnieść w przeciągu trzech tygodni do c. k. prokuratorji skarbowej we Lwowie i w takowych udowodnić, że z pożądanym złożyli skutkiem egzamin przepisany dla wyższej służby konceptowej przy kierujących władzach krajowymi tak w piśmie jakoteż i w mowie.

We Lwowie, dnia 6. marca 1872.

(612 2-3)

Konkurs

Nr. 374 pr. Celem obsadzenia wakującej posady naczelnika Departamentu rachunkowego przy krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie z tytułem i charakterem nadradcy skarbowego w VI klasie dyet z roczną płacą 2500 złr.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje wnieść w przeciągu trzech tygodni do Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbowej, i w takowych udowodnić, że złożyli egzamin z rachunkowości państwowej, tudzież że dokładnie władają językami krajowymi tak w piśmie jakoteż i w mowie.

Lwów, dnia 6. marca 1872.

(613 2-3)

Ogłoszenie konkursu

Nr. 6709. Opróżnioną jest posada kontrolora przy c. k. ubocznym urzędzie cłowym w Kozaczówce w XI klasie dyet z płacą etatową rocznych 600 złr. i wolnem mieszkaniem lub w braku tegoż z ustanowionym dodatkiem na mieszkanie oraz z obowiązkiem złożenia kaucji służbowej w kwocie jednorocznej płacy etatowej.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania zaopatrzone w dowody złożonego z dobrym postępowaniem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego tudzież dokładnej znajomości języka polskiego — w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. powiatowej Dyrekcji w Kołomyi.

Lwów, dnia 23. lutego 1872.

(615 2-3)

Edykt

Nr. 6828. C. k. sąd powiatowy w Gródku zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu p. Baronową Walis i nieznaną z życia i miejsca pobytu spadkobierców Beili Kohn, że przeciw tymże i innym na realnościach Nr. 105 w Gródku i 205 na Podgaju za hipotekowanym wierzycielom Leiba Flieg sub praes. 31. grudnia 1871 L. 6828 pozew o uznanie obowiązku wierzycieli hipotecalnych realności pod L. 105 w Gródku i 205 na Podgaju do opuszczenia zaofiarowanej przez Leibę Flieger przy przymusowej licytacji powyższych realności ceny kupna w kwocie 23006 złr. kwoty 5000 złr. wytoczył, i że do rozprawy termin na dzień

17. kwietnia 1872 o 10 godzinie zrana wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu tychże nie jest wiadome, przeto ustanawia się kuratora dla nich w osobie p. Waclawa Mayera i uwiadamia się ich z upomnieniem, by się albo sami do sądu zgłosili, albo ustanowionemu kuratorowi lub innemu zastępcy środki swej obrony udzielili, gdyż inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać by musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek, dnia 25. stycznia 1872.

(616 2-3)

Obwieszczenie

Nr. 852 cyw. Michał Michajłowski włościanin z Kułaczyna został uchwałą c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z 10. b. m. L. 1245 marotrąwą uznany.

Kuratorem jego jest Michał Bortnik włościanin z Kułaczyna.

C. k. sąd powiatowy.

Śniatyn, dnia 29. lutego 1872.

(617 2-3)

Edykt

L. 1772. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie wzywa wszystkich, którzyby mieli wiadomość o życiu lub okolicznościach towarzyszących śmierci Michała Patyny z Dworów powiatu sądowego Oświęcim żołnierza 11 kompanii 56go pułku piechoty br. Gori-zutti, który według podania zaginać miał w bitwie pod Królodworem (Königgrätz) dnia 27. czerwca 1866 i dotąd nie został odszukany, ażeby o tem c. k. sądowi krajowemu lub mianowanemu kuratorowi p. adwokatuwi Drowi. Markiewiczowi w przeciągu jednego roku donieśli Michała Patynę zaś, na przypadek, gdyby przy życiu pozostawał, wzywa, aby w przeciągu powyższej oznaczonego czasu, stawił się osobiście lub donieśli o swoim życiu, w przeciwnym bowiem razie zarządzeniem zostanie, co z prawa wypada.

Kraków, dnia 27. lutego 1872.

(619 2-3)

Edykt

Nr. 9647 cyw. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w drodze dalszej egzekucji prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 15. grudnia 1862 L. 4262 celem zaspokojenia wierzytelności Izraela i Rachli Siegmanów przyznanej im od Jakuba Rosenberga, a mianowicie kapitału w kwocie 5041 złr. 20 gr. z procentem po 5% od dnia 17. października 1849 tudzież kosztów sądowych w kwocie 6 złr. 11 ct., kosztów egzekucyjnych w kwotach 7 złr. 97 ct., 16 złr., 15 złr., 5 złr. 72 ct. dozwołoną została przymusowa sprzedaż realności pod l. 339 w Chrzanowie położonej, dłużnika Jakuba Rosenberga własnej w drodze publicznej licytacji, która się w gmachu sądowym w Chrzanowie w trzech terminach na dniu 12. kwietnia, 17. maja i 21. czerwca 1872 pod następującymi warunkami odbędzie:

1. Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkową w kwocie 1701 złr.

2. Na powyższych terminach będzie powyższa realność tylko za lub powyższej ceny szacunkowej sprzedana. Gdyby to nastąpić nie mogło, na ten wypadek wzywa się wszystkich wierzycieli hipotecalnych do stawienia się w tutejszym sądzie na dzień 28. czerwca 1872 o godz. 10 rano w celu ułatwienia warunków licytacji, poczem ostatni termin do licytacji rozpisany zostanie, na którym realność ta także poniżej sumy szacunkowej sprzedana będzie.

3. Chęć kupna mający złożyć przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej wadium w kwocie 170 złr. 10 ct.

4. Nabywca złoży trzecią część ceny kupna w gotówce w 30 dniach po doręczeniu uchwały akt licytacji zatwierdzającej do depozytu sądowego; w takową będzie wliczonym wadium, jeżeli w gotówce złożoną było; — dalsze 2/3 części ceny kupna złoży nabywca w 30 dniach po prawomocności tabeli płatniczej.

5. Po złożeniu 1/3 części ceny kupna będzie realność w posiadanie fizyczne nabywcy oddana i od tego czasu winien będzie nabywca 5% od reszty ceny kupna płacić.

6. Resztę warunków licytacji tudzież akt hipoteczny można w registrarurze sądowej przegladnąć.

O tem zawiadamia się obie strony wierzycieli hipotecalnych, tudzież wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 15. listopada 1871 do hipoteki weszli, na ręce kuratora c. k. notaryusza p. Apolinarego Horwatha w Chrzanowie.

Chrzanów, dnia 31. stycznia 1872.

(604 3-3)

Edikt

Nr. 7962. Zur Vereinbringung der Saul Klughaupt gegen die Verlassenschaftsmasse nach Israel Seelig Dresner beziehungsweise dessen Erben, als: Saul Dresner, Rachel und Majer Ambos und die dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Chaim Dresner, Hersch Dresner und Moses Dresner oder im Falle des Ablebens derselben deren den Ramen, Leben und Wohnorte nach unbekanntem Erben erlegten Forderung per 1520 fl. öst. Währ. f. N. G. werden die schuldnerischen Realitäten Nr. 379 und 380 in Brody von denen die Erstere auf 310 fl. öst. W. die Letztere auf 1472 fl. 50 kr. geschätzt worden ist, am 22. März 1872, dann eventuell am 25. April 1872, und eventuell am 27. Mai 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude Nr. 2 executiv öffentlich feilgeboten und an den beiden ersten Terminen nur wenigstens um den Schätzungswert, am dritten Termine dagegen auch unter demselben hintangegeben werden.

Die bezügliche Feilbietungs-Bedingung sammt dem Schätzungswert und dem Grundbuchsanzuge liegen in der k. g. Registratur zur Einsicht für jeden Kauflustigen bereit.

Vom k. k. Bezirksgerichte,

Brody, am 25. Februar 1872.

(569 3—3) **E d y k t.**

L. 3801. C. k. sąd krajowy w Krakowie na zasadzie §fu 62 ordynacji konkursowej zezwolił na otwarcie konkursu na majątek M. Ehrenpreisa, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje. — Komisarzem konkursowym ustanawia się Rskr. p. Ettmamera a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata Dra. Korczyńskiego z substytucją p. adwokata Dra. Hajdukiewicza.

Wierzyciele wzywają się niniejszem, aby na terminie dnia 14. marca 1872 przed komisarza konkursowego wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział

wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby proces w toku znajdował do dnia 13. maja 1872 w c. k. sądzie krajowym podług przepisów ordynacji konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 14. czerwca 1872 o godzinie 10tej zrana oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa ich pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymie-

nić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych. w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rze-
czonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Kraków dnia 27. lutego 1872.

(575 3—3) **E d y k t.**

L. 294. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza, iż uchwałę c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, z 14. sierpnia 1871 l. 9615 nad obłąkanym Nikoforem Meroniuk z Sinkowa kuratelą wprowadzony i kuratorem Wasyl Meroniuk ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.
Zaleszczyki, dnia 12. lutego 1872.**Doniesienia prywatne.**(590 3-3) **K o n k u r s.**

L. 53. Celem prowizorycznego obsadzenia opróżnionej przy Tarnowskiej kasie oszczędności posady:

a) kasyera z roczną pensją 800 zł. w. a.
b) oficjała z roczną pensją 500 zł w. a.
rozpisuje się w skutek uchwały Wydziału z dn. 2go b. m. konkurs do dnia 8go kwietnia b. r.

Każdy ubiegający się o jedną z wspomnianych posad, będzie obowiązany do swej na ręce dyrekcji przesłać się mającej prośby następujące załączyć wywody.

1. Metrykę chrztu,
2. świadectwo z ukończonych szkół i dotychczasowego zatrudnienia,
3. świadectwo uzdolnienia do służby rachunkowej i możność złożenia kaucji w wysokości-przeznaczonej rocznej pensji.

Z dyrekcji kasy oszczędności.

W Tarnowie, dnia 3. marca 1872.

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny
wydaje we **Lwowie** i przez Filie w **Krakowie, Czerniowcach, Białej, Tarnopolu i Samborze**
począwszy od 20. października 1869

Asygnaty kasowe

4 ¹ / ₂	procentowe wypłacalne w	8	dni po wypowiedzeniu
5	"	14	" " "
5 ¹ / ₂	"	30	" " "
6	"	60	" " "

(1 11—?)

Dyrekcya.

C. k. uprzyw. kolej

gal. Karola Ludwika.

OBWIESZCZENIE.**16 zwycz. Zgromadzenie walne akcyonaryuszów.**

Podpisana Rada zawiadowcza ma zaszczyt zaproszenia pp. Akcyonaryuszów c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika, mających prawo głosowania na

szesnaste zwyczajne zgromadzenie walne,

które się odbędzie w **Poniedziałek dnia 6. maja 1872 r. o godzinie 10. przed południem w Wiedniu, w małej sali nowego gmachu Towarzystwa muzycznego.**

na którym podług statutów następujące przedmioty pod rozprawę i uchwałę przyjdą:

1. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego z zamknięcia rachunków z roku 1871.
  2. Sprawozdanie roczne Rady zawiadowczej.
  3. Rozrządzenie nadwyżką z roku 1871.
  4. Pokrycie potrzebnych jeszcze funduszków na uzupełnienie linii kolejowych.
  5. Starania o koncesyę na budowę i ruch kolei żelaznej ze Lwowa aż do granicy państwa na Netrebę (Tomaszów) jako dalszy ciąg linii Podwołoczyska-Brody-Lwów.
  6. Wybór wydziału rewizyjnego do zbadania rachunków z r. 1872.
  7. Wzniesienie częściowe Rady zawiadowczej w skutek wystąpienia trzech członków w myśl § 36 statutów.
- Panowie akcyonaryusze posiadający najmniej 40 akcyj, życzący sobie wypełnić prawo głosowania, zechcą złożyć wzmiankowaną liczbę akcyj w myśl §§ 22 i 26 statutów, najdalej do dnia 8. kwietnia r. b., a otrzymają natomiast oprócz potwierdzenia na złożone akcje, kartę wstępu do zgromadzenia walnego.

Złożenie akcyj nskutecznie można:

w Wiedniu: w kasie Towarzystwa — w c. k. uprzyw. austr. Zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu — u p. S. M. Rotszylda;
we Lwowie: w kasie zbiorowej Towarzystwa na tamtejszym dworcu kolejowym — w Filii c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu;

w Frankfurcie n. M.: u pp. M. A. Rotszylda i Synów;
zapomocą konsygnacyj w dwójnasób wygotowanych, zawierających akcje w porządku arytmetycznym, które bezpłatnie wydawane będą w wymienionych kasach i agenturach.

W razie zastępstwa, pełnomocnictwa na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej wydrukowane, winne być od mocodawcy wypełnione i własnoręcznie podpisane.

40 akcyj dają prawo do jednego głosu, żaden jednak akcyonaryusz nie może zastępować więcej jak 25 głosów we własnym i mocodawców imieniu.

Wiedeń, dnia 6. marca 1872.

(623 1—3)

Rada zawiadowcza.